

и ударитѣ ваяхъ като градъ по гърбътъ на горкытѣ просецы, които испобѣхтани съ плачь и рыданіе избѣгяхъ изъ рѣцѣтъ на натрупанытѣ съсѣды на кафеждѣйтѣ.

— А когато това ставаше прѣдъ кафенето, Мацко съ двѣтъ тежки патерицы въ рѣка, като сякаше че го гонятъ исподѣръ, ввѣрли ся неволно въ единъ голѣмъ канкъ съ много лопати, който трѣгваше отъ скелѣтъ на Галатъ пѣленъ съ навозници; за какъ? И той незнаеше. За него бѣ доста тая мисль че не ще бѣде на Галатъ.

Канкътъ въ който бѣ влѣзълъ отиваше за Терапья. На Мацко сърдцето треперяше и силно тупаше въ канкътъ, като си мисляше отъ единъ странъ че вжтрѣ въ онѣзи патерицы имаше съкровище, каквото той не само не е виждалъ, но нито си е въображавалъ, а отъ другъ странъ пакъ като си наумѣваше, че нѣма нити десетъ пары въ джобътъ си да плати за прѣвозваніето на канкътъ. Той разбираше че има да му доѣде нѣщо до глава, щомъ стигне канкътъ тамъ до дѣто ще ходи; но пакъ си даваше сърдце и кроеше въ умътъ си какъ да стори да направи за да ся искачи отъ неприятытѣ слѣдствія на непримыслеваието си. Да отвори прѣдъ толкозь множество единъ отъ патерицѣтъ и да извади единъ златъ пенязъ виждаше му ся примѣждливо. Остави прочее на странъ такъвъзъ единъ мисль и зе да преговаря въ умътъ си ухышренныйтъ си кроешъ. Щомъ стигне канкътъ тамо дѣто ще иде, думаше си той, тогазъ ще искоча азъ най-напрѣдъ; случило ся че съмъ на прѣдницѣтъ на канкътъ и въ крайтъ; щомъ ся извеземъ на скелѣтъ, единъ скокъ и ще съмъ на сухо, ще ся за-втекъ тогазъ, ще похлопамъ на първѣтъ порта която може да ми даде прибѣжище, ще дамъ тамо тѣзи двѣтъ патерицы и това скѣпоцѣнното ножче, ще поискамы единъ-два гроша за да платѣмъ на канкѣйтѣ, ако мя насилѣтъ и не можъ ниѣ сторѣ. А че по-нататѣтъ другото е лесно.